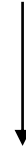

האם מותר ללמוד 'דף-יומי' בשבת?

תענית ל"ע"א

...בתשעה באב... קורא הוא במקום שאינו רגיל לקרות ושונה במקום שאינו רגיל לשנות... רבי יהודה אומר: אף אינו קורא במקום שאינו רגיל לקרות, ואינו שונה במקום שאינו רגיל לשנות... משום שנאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב.

אור זרוע (ח"ב, סי' פט)

מיהו אין שונין בשבתות וימים טובים אלא בדברים הרגיל בהם ובאגדות, אבל דברים שאינו רגיל בהם צער הוא לו, כההיא דפרק בשלשה פרקים דת"ר כל מצות הנוהגות באבל נוהגות בת"כ כו' עד אבל קורא במקום שאינו רגיל לקרות ושונה במקום שאינו רגיל לשנות. מיהו הכל מותר דהא ר' יהודה פליג כדתניא ר' יהודה אומר אף אינו קורא במקום שאינו רגיל לקרות ואינו שונה במקום שאינו רגיל לשנות וכו' עד שנאמר פקודי ד' ישרים משמחי לב ואכולהו קאי. הלכך מנהג כשר לאחר שיוצאים מבית הכנסת בשבת שחרית הולכים לאכול ואחר אכילה ישנים לתענוג שבת ואחר שינה לומדים:

שבת קיט ע"א-ע"ב

רבי זירא מהדר אזוזי זוזי דרבנן, אמר ליה: במטותא מינייכו, לא תחללוניה.

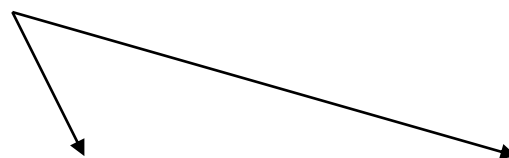
רש"י

מהדר אזוזי זוזי דרבנן – כשהיה רואה אותן זוגות זוגות ומדברין בתורה, מחזר אחריהם ולומר להם: צמטותא מנכון לכו והתעסקו בעונג שבת, ולא תחללוניה לזטל תענוגים.

יעב"ץ (סדור בית יעקב, עמ' 370)

ואצ"ל שלא יטריד עצמו בלימוד הגמ' בעומק (דלא כשל"ה) שגם זה נחשב חלול שבת וגמ' ערוכה היא. ר"ז מהדר אזוגי דרבנן וא"ל במטותא מינייכו לא תחללוניה... גם בלמוד התורה החמור שלא יעסקו בו בשבת ביגיעה כדרך שעוסקין בחול אלא צריך להבדיל יום השבת בכל דבר שאפי' הלמוד הק' צ"ל תענוג ולא יהא כמשא כבוד ועבודה קשה... כי סתם שני ת"ח העוסקין בתורה רגילין להעמיק ולפלפל בחריפות נמצא כבוד שבת נשכח מאחר שנוהגים בו מנהג חול.

החיד"א (מחזיק ברכה, או"ח סי' רצ)

ראיתי להרב יעב"ץ בסדורו שת"ח העוסק בעיון בשבת מחלל השבת. ומייתי ראיה ממ"ש פרק כל כתבי (שבת קיט): ר' זירא כי הוה חזי זוזא דרבנן אמר לא תחלוניה עש"ב. ועם האדון הסליחה שכונת הש"ס היא שעל ידי כן היו נמנעים מלכבד השבת כמו שפירש"י, ולי"ש אם היו גורסים או מעינים. אבל הת"ח המענג שבת באכילה ושתיה. וקודם חצות עד שלא יסעוד או אחר שסעד יוכל לעיין ולפלפל. הס כי לא להזכיר שהוא מחלל שבת ח"ו. ואין ראיה כלל מהש"ס. ובעיר גדולה לאלהים קושטנדינה רבתי בזמן גדולי הדור היו באיזה מקומות קובעים ישיבה בש"ס ומפללים ביום שבת קודם חצות כמה ת"ח שבכפר ההוא. ושמענו כי הן עוד היום כה יעשו. וכן בעה"ק ירושלים תו' לימים ראשונים בישיבת הרב פרי חדש אבותנו ספרו לנו שהיו מפללים בעומקא דדינא בערב וכן ראיתי שנהגו אחריו ראשי הישיבה הנז' הרבנים ז"ל וסיעתם שהיו מפללים בספיקא דדינא כפעם בפעם... ואולם אם הת"ח ביום שבת אינו רוצה לטרוח בעיון ולומד מידי דרשא או גירסא וכיוצא שפיר דמי. וכן הוא מנהג רוב הת"ח בכל המקומות שעברתי בהם. ומה נעים מה שפירש הרב החסיד בעל דעת חכמה בהא דר' זירא דהוה מהדר אזוזי דרבנן וא"ל לא תחלוניה דהקפידא היה להזהירם שלא יבואו לידי שיחת חולין.

שו"ת כנף רננה

(יו"ד בקונטרס מין כנף סי' מד)

והנה אף שדחו דבריו מהלכה, מ"מ יש להתבונן בטעם היעב"ץ, ואין הטעם דמטרת העיון אתי לאמנועי מעונג שבת (עיין ב"י סי' רמ"ה סי"ד ע"ש) דמניעת עונג אינו חילול, אבל טעמו, שהעיון הוא מלאכת חכמה לברר אוכל מפסולת (כסוד המקובלים במלאכת בורר) והגם שאין זה להלכה וכדאי רפ"ד דר"ה יצא ת"ש שהוא חכמה ואינה מלאכת עבודה ויהי חלקנו עם עמלי בעיון התורה בשבת.